

stralender doen worden. Geen klachten, slechts dankbaarheid en blijde verwachting straalden van haar uit.

Heel stil is zij, na een inzinking, op 22 januari 1977 heengegaan uit dit leven, een leven dat door rijkdom van geest, mildheid in het beoordelen van de ander en vastheid van hand en gemoed, voor velen een richtsnoer voor eigen persoonlijk leven is geworden.

DRS. JOHANNA CHRISTINE GREEBE, 1905-1977

DOOR IR. G. P. DE GROOT

OP 24 juli 1977 overleed te Vorden ten gevolge van een noodlottig ongeval drs. J. C. Greebe. Zij was een zeer actieve, belangstellende vrouw met een warm hart. De laatste vijftien jaar van haar onderwijs-loopbaan was zij in Rotterdam directrice van de voormalige Gemeentelijke Hogere Burgerschool voor meisjes.

Zij werd op 6 mei 1905 te 's Gravenhage geboren, dochter van dr. C. A. J. Greebe en J. van Binsbergen. Haar vader was toen docent in de klassieke talen aan het Gymnasium Hagnum. Daar dr. Greebe achtereenvolgens werd benoemd tot rector van het gymnasium in Gorkum, in Alkmaar en in Groningen heeft mejuffrouw Greebe haar gymnasiale opleiding, begonnen in Gorkum, via Alkmaar, in Groningen beëindigd. Zij studeerde aldaar aan de universiteit 'Engelse taal en letterkunde'.

Naast de studie heeft zij aan allerlei activiteiten deelgenomen en is o.a. presidente van de Meisjes Studenten Vereniging 'Magna Pete' geweest.

In 1935 ging zij in verband met familieomstandigheden naar het toenmalige Nederlands-Indië en in 1937 werd zij benoemd aan de Soerabaya'se Scholengemeenschap, waaraan o.a. een Middelbare Meisjes School en een Kweekschool verbonden waren. Dit was het begin van haar eigenlijke onderwijs-loopbaan, want na de beëindiging van haar studie vond zij in Nederland nog geen plaats bij het onderwijs.

Tot 1949 bleef zij werkzaam aan bovengenoemde school, waar spoedig haar onderwijstalenten en haar grote belangstelling voor haar leerlingen en haar vak naar voren kwamen. Zij werd daar een zeer gewaardeerde docente.

Na de onderbreking gedurende de oorlog met Japan en het verblijf in het interneringskamp, welk verblijf zij gelukkig overleefde, keerde zij na een kort verlof in Nederland naar Soerabaya terug.

Van daaruit solliciteerde zij in 1949 naar het directoraat aan de Middelbare Meisjes School 'Godelinde' te Hilversum. Blijkbaar waren de inlichtingen zowel uit Nederlands-Indië, als uit Nederland zó gunstig, dat zij zonder persoonlijke kennismaking door het bestuur van de 'Godelinde' werd benoemd. Zij heeft daar in alle opzichten aan de verwachtingen voldaan en zij werd de zeer gewaardeerde opvolgster van dr. S. Ramondt.

Toen in 1955 dr. J. J. van Dullemen¹⁾ gepensioneerd werd als directrice van de Gemeentelijke H.B.S. voor meisjes kwam mejuffrouw Greebe als haar opvolgster naar Rotterdam. Een grotere school met naast de M.M.S.-afdeling, een H.B.S.-afdeling met zesjarige cursus in een grote stad, trok haar aan.

Het opvolgen van dr. Van Dullemen, de gewaardeerde en geëerde directrice in Rotterdam en daar buiten, was zeker niet eenvoudig, ook al had mejuffrouw Greebe alle medewerking van de docenten.

Mede in verband met het woonruimtegebrek in Rotterdam was het dikwijls niet eenvoudig geschikte docenten aan te trekken. Problemen kwamen er uiteraard, maar bekwaam en taktvol werden deze opgelost. Mejuffrouw Greebe heeft de goede naam van de school op uitstekende wijze bestendigd. Zowel docenten als leerlingen konden bij haar komen met moeilijkheden, steeds stond zij klaar hen te helpen deze op te lossen. Voor docenten met weinig ervaring, was zij een goede, wijze leidsvrouw.

De laatste jaren van haar directriceschap waren stellig niet de gemakkelijkste voor mejuffrouw Greebe. Zij kreeg van het Gemeentebestuur de vererende, tevens moeilijke opdracht een experimentele afdeling H.A.V.O. voor meisjes en jongens aan haar school te verbinden met ingang van de cursus 1965/66. De middelbare meisjesschool met zijn zes eindexamenvakken

1) Zie Rotterdams Jaarboekje 1973 blz. 182-186.

heeft model gestaan voor de H.A.V.O.-afdeling. Met dit experiment kwam het einde van de H.B.S. voor meisjes. De naam van de school werd: Gemeentelijke School voor H.B.S., M.M.S. en H.A.V.O. aan de Mecklenburglaan, een naam die later veranderd werd in: Mecklenburgschool.

Behalve dat aan dat experiment veel extra werk verbonden was, kreeg mejuffrouw Greebe bovendien van vele kanten het verzoek daarover inlichtingen te geven. In die tijd heeft zij vele avonden voor het voldoen aan die verzoeken beschikbaar gesteld.

In 1970 kwam het eerste eindexamen van de H.A.V.O.-afdeling, met een groot aantal kandidaten, want voor de vierde klasse van deze afdeling hadden zich een aantal leerlingen aangemeld, die, afkomstig van andere scholen in Rotterdam en omgeving de opleiding aan de enige H.A.V.O.-afdeling wilden volgen. De resultaten waren bevredigend.

1970 was ook het jaar van pensionering van mejuffrouw Greebe en eveneens van het opgaan van de Mecklenburgschool in de Libanonscholengemeenschap die sinds 1968, het jaar van de invoering van de 'mammoetwet', bestond. Haar afscheid viel dus samen met het afscheid van de school. Vele oud-docenten en oud-leerlingen woonden dit dubbele afscheid bij.

Bij deze gelegenheid ontving mejuffrouw Greebe, mede uit dank voor het bovengenoemde experiment van het Gemeentebestuur de Wolfert van Borselenpenning.

Van haar activiteiten buiten de school is o.a. te vermelden haar lidmaatschap van het Bestuur van de Nutsacademie en van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Kort na haar pensionering verhuisde mejuffrouw Greebe naar Vorden, waar zij genoot van het rustige, onbezorgde leven in een dorp in een mooie streek. Haar was deze rust gegund na een zeer arbeidzaam leven tot de pensioengerechtigde leeftijd, waarvan zij ongeveer veertien jaar in de tropen heeft doorgebracht.

Wel voldeed mejuffrouw Greebe gaarne aan het verzoek van een groep plattelandsvrouwen haar Engelse les te willen geven.

Haar reislust naar verre landen en haar belangstelling voor deze landen kon nu worden bevredigd. Haar goede gezondheid stelde haar daartoe in staat. Zij had nog vele plannen.